

СЛОВИМЕ.

Ѣ всѣхъ тѣхъ работѣхъ трѣба да се оудалѣваме съ съ голѣмо вниманіе. Понѣже когдѣ то составлява нѣкой ложны работы, и ѡбезчеститъ другого, то ва ѣ многѡ слѡ. Но не трѣба нитѡ истинныте работы да ѡбавлѣваме, развѣ когдѣто ны принуждава должность та ни илѣ когдѣто молчаніе то ни мѡжетъ да принесѣтъ вредъ на другого.

Многи челоуѣцы ѡбличествуватъ да казѣватъ всѣхъ, шѡто чѣютъ за другого. Това ѣ ѡваче найголѣма погрѣшка, понѣже ако ѣ нѣкоя работа и была и звѣстна на нѣкои челоуѣцы, чрезъ него става ивна на многите: наипаче ложныте работы съ такѡвъ образъ разнесатъ се весьма скорѡ на всекаде.

Ако ли се случитъ да има нѣкой смѣшно нѣщо илѣ на себѣ си, илѣ въ дѣланіята си, не трѣба за това да мѡ се присмѣваме: но ако ѣ възможно трѣба да го научиме, и да го исправиме и самѡ: ако ли нѣ, а то трѣба да го сожалѣваме.

Не трѣба никогда да досаждаваме нѣкому.